

af 75 og i 4de af 1 Kr., idet de 25 Øre lægges til Trinene i den stigende Skala. Den anden Ændring i Bødesystemet, som blev vedtagen ved 2den Behandling, og som man ikke foreslaar at forandre i Dag, var altsaa den, at de kommunale Myndigheder fik Ret til uden Anførelse af særlige Omstændigheder at eftergive indtil 3 Dages Forsømmelse i Skolehalvaaret. Jeg tror, det er en ikke ringe Forbedring af Bødesystemet, idet denne Bestemmelse virker til den anden af de to Sider, jeg har omtalt.

Det næste Ændringsforslag af reelt Indhold er Nr. 7. Det er en delvis Tilbagevenden til Forslaget, som blev forelagt fra Ministeriet om Afgørelsen af, hvilke Forældre der kan komme ind under Begrebet fattige, naar der er Tale om deres Børns Forsyning med alle Læremidler i Skolen. Den oprindelige Bestemmelse i Forslaget var, at Kommunalbestyrelsen afgjorde det foreløbig, og hvis Forældrene klagede, gik Afgørelsen til Skoledirektionen. Nu foreslaar Udvalget enstemmig, at Kommunalbestyrelsen afgør det foreløbigt, men Appellinstansen bliver det kommunale Raad og Skolekommissionen i samlet Møde under Ledelse af Kommunalbestyrelsens Formand. Jeg tror ikke, det behøver videre Omtale. Det er let forstaaeligt og vist en ret praktisk og forsvarelig Ordning. Skoledirektionen, som var foreslaaet i det oprindelige Forslag, mente Udvalget ikke var særlig skikket til at bedømme Smaafolks Kaar ude paa Landet, maaske mange Mile fra Provstens Bopæl.

Nr. 8 er et Forslag, som kan siges at være et Kompromis mellem Mindretallet ved 2den Behandling og Flertallet af Ministeren, et Kompromis om Timelærernes Anciennetsberegning. Det, Mindretallet foreslog ved 2den Behandling, var, at al Timelærervirksomhed, som havde været øvet inden denne Lovs Ikrafttræden, skulde, naar den afløstes af fast Ansættelse, medregnes, hvis Loven af 24de Marts 1899 gav paagældende en saadan Ret. Dette har Mindretallet frafaldet og er gaaet ind paa Forslaget under Nr. 8, som indskrænker dette Krav til kun at gælde de Timelærere, der allerede ere fast ansatte ved Lovens Ikrafttræden, altsaa ere ligestillede med den Lærer, der for Tiden fører sin Sag for Højesteret. De Lærere, der ere fast ansatte, inden denne Lov træder i Kraft, ville altsaa, hvis Højesteretsdommen giver den Fortolkning af Loven af 1899 Medhold, at al Timelærervirksomhed kan

medregnes — bortset fra, om den er øvet i samme Kommune, — faa denne Ret godkendt sammen med ham, der nu fører sin Sag og muligvis vinder den. Men den anden Gruppe Lærere vil ikke komme med. Dem har Mindretallet altsaa opgivet, dem nemlig, der endnu ikke have fast Ansættelse, men først i den kommende Tid ville faa fast Ansættelse. De faa ikke deres Timelærervirksomhed medregnet, og hele Udvalget er altsaa gaaet med til at fastslaa det Princip, som den højtærede Kultusminister stærkt har ønsket, at Medregning af Timelærervirksomhed gøres afhængig af, at Virksomheden er falden i samme Kommune, hvor den faste Ansættelse paafølger. Det er med nogen Overvindelse, at adskillige af Udvalgets Medlemmer ere gaaede med dertil, og jeg maa sige, at det var med megen Overvindelse, jeg gik med dertil, men der var ikke mere at opnaa. Vi have haft Følelsen af, at der var noget uheldigt ved det baade for Konstitutions Vedkommende og for Timelærervirksomheds Vedkommende, at der kræves denne Forbliven paa Stedet — det samme er jo for Resten krævet for Biskolelæreres Vedkommende —, men, som sagt, der er vist Resignation, og Udvalget er enedes om dette Mæglingsforslag under Nr. 8.

Det næste Forslag af reelt Indhold er Nr. 10. Det handler om Tilskuddet til Friskoler. Som ærede Medlemmer ville huske, blev det Ændringsforslag, der var stillet ved 2den Behandling, og som drejer sig om at øge Tilskuddet, taget tilbage, idet den højtærede Minister lovede under en anden Form at øge Friskolens Tilskud. Dette sker ved Ændringsforslag Nr. 10, hvor Summen 35,000 i Loven af 1899 sættes op til 45,000 Kr., og de 25,000 sættes op til 35,000.

Jeg tror, at jeg ikke behøver at skænke Ændringsforslagene videre Omtale. Jeg skal hermed anbefale dem til Vedtagelse af det høje Ting og til den højtærede Kultusministers velvillige Modtagelse.

K. M. Klausen: Det Ændringsforslag, der er stillet angaaende Lærernes Anciennet, er en lille Indrømmelse over for Lærerstanden. Jeg havde helst set, at der i dette Lovforslag slet ikke var blevet rørt ved den Ordning, som Skoleloven af 1899 har indført, naar den forstaaes paa den Maade, som er bleven bekræftet ved den Dom, der er falden ved Overretten. Det, som den højtærede Minister havde foreslaaet, var absolut i Disfavør af Lærer-